

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2021.

JANVĀRIS / FEBRUĀRIS

Nr. 1 (726)

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā 2020. gada 22. novembrī komponista Emīla Dārziņa „Melancholisko valsī” atskaņoja Armands Melnbārdis, Marks Edvards un Katrīna Sonveina

10. janvārī plkst. 10.00 Losandželosas latviešu skolā 2020./21. mācību gada otrā sēmesra sākums

31. janvārī Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums Losandželosas latviešu skolā; sarīkojuma temats – „Manas gaišās bērnu dienas”

Ziņas par sarīkojumiem: www.biedriba.org

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

26 Ox Bow Lane, Woodbridge CT 06525

tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, 1/2 lappusi – \$20, 1/4 lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jānosūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube biedru naudas, biļetēna abonēšanas, ziedojumu čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jānosūta: DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jānosūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660

Phone: office 844-277-2639

Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Guna Reina, Inese

Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube, Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00 (vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas latviešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DK LB Informācijas Biļetēna saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļetēniem.

Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības

2020. gada 22. novembrī Zoom: <https://vimeo.com/484185460>

Svētku programma

IEVADS

„Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme”, komponists Jēkabs Graubiņš, Tirmalietes vārdi; dzied Kīnu ģimene

Jauno mākslinieku darbi un virtuālās telpas atklāšana

ATKLĀŠANA

Karoga ienešana

„Aijā”, komponists Bruno Skulte, Teodora Tomsona vārdi; dzied ansamblis „EJAM!” (Edvīns Rūsis, Jūlija Plostniece, Artūrs Rūsis, Māra Zommere)

Svētbrīdis, diakone Guna Reina

„Lūgšana” no Andreja Jurjāna kantātes „Tēvijai”; dzied Annija Dziesma Tetere, klavierpavadījumu spēlē Jevgeņija Trukša

Latvijas Valsts prezidenta Egila Levita videosveiciens

Latvijas valsts himna „Dievs, svētī Latviju!”
The Star-Spangled Banner

SVĒTKU SVEICIENI

Latvijas Valsts prezidente no 1999. līdz 2007. gadam

Dr. Vaira Vīķe Freiberga

Latvijas vēstnieks ASV Māris Selga

Amerikas latviešu apvienības priekšsēdis **Pēteris Blumbergs**

„Agrā pavasarī”, komponists Jānis Ķepītis, Andreja Eglīša vārdi; dzied Pauls Berkolds, klavierpavadījumu spēlē *Kyungmi Kim*

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšsēdis **Ivars Mičulis**

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšsēdis **Teodors Lilienšteins**

„Melancholiskais valsis”, komponists Emīls Dārziņš; atskaņo Armands Melnbārdis, Marks Edvards un Katrīna Sonveina

Losandželosas latviešu sabiedriskā centra valdes priekšsēdis **Aivars Jerumanis**

Sandiego latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks **Jānis Legzdiņš**

„Laudaviņa”, choreografe Diana Zaķe, Viktorija Rezevska-Hilla un Ilze Matsone; tautas mūziku atskaņo „Auļi” un „Tautumeitas”, dejo Losandželosas latviešu tautasdeju kopa „Pērkonītis”

APBALVOJUMI un SVEICIENI

Bērnu videosveiciens

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Bunkis

Igaunijas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Jāks Treimanis

„Prelūdija”, komponiste Lūcija Garūta; atskaņo prof. Juris Žvikovs

Lietuvas goda konsule Losandželosā **Agne Gurevičiene**
Lietuvas goda konsule Santabarbarā **Daiva Čekanauska Navarrete**

Vispārējo latviešu Dziesmu un Deju svētku virsvadītāja **Gunta Skuja**

„Ik rudeni valodiņa”, choreografe Gunta Skuja, komponists Valters Pūce; dejo „Mārupieši”

APSVEIKUMI

„Es skrienu”, Mārtiņa Freimaņa vārdi; dzied Lauris Reiniks

„Izsapņosim vēlreiz”, komponiste Brigita Ritmane, Andra Ritmaņa vārdi; dzied ansamblis „Te nu mēs esam”

„Dzeguzes balss”, Māra Čaklā vārdi; atskaņo *Istais Martins* un Elīza Čaklā

„Nu sveika, Latvija!”, komponists un vārdu autors Alberts Legzdiņš; dzied Losandželosas latviešu skolas audzēkņi

„Daudz laimes, Latvija!”, komponists un vārdu autors Guntars Račs; dzied bērnu vokālais ansamblis „Dzeguzīte” (vadītājas: Zigda un Daila Martinsones)

„Cik tev ir dvēsele skaista”, komponists Edmunds Mednis; dzied Artūrs Rūsis, Ēriks Kīns, Māra Zommere, Andra Staško un Jūlija Plostniece

Karoga iznešana

Romance Op. 28, komponists Gabriels Forē (Gabriel Fauré); atskaņo vijolniece Elsa Brecko

Gatavošanās Latvijas valsts dibināšanas atceres svētkiem

Pandēmijas laikā svētkus nevar atsaukt, tiem joprojām jānotiek, tikai citādā veidā! Mēs radām svētku sajūtu sevī un, daloties ar gaišumu, radām svētkus arī citiem. Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde nolēma, ka Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībām jānotiek. Visu sarežģīta rīkotāju neiespējamība tikt klātienē. Sākām veidot programmu, kuŗā vēlējāmies aicināt piedalīties viesus un sveicējus no dažādām pasaules valstīm, ar kuŗiem agrāk sadarbojāmies, ne tikai vietējos māksliniekus un runātājus, tāpēc lūdzām pieteikties un materiālus iesūtīt iepriekš. Diemžēl visi aicinātie nevarēja piedalīties, jo arī Latvijā tajā pašā laikā tika gatavoti svētku ieskaņojumi, bet daudzi no uzaicinātajiem viesiem atsaucās, un mums bija patīss prieks sadarboties. Lielākā daļa mākslinieku sagatavoja ne tikai sveicienus, bet arī īpašus videoieskaņojumus tieši šim sarīkojumam. Gandarījums bija kārtējo reizi pārliecināties, cik

ļoti mēs mīlam mūsu mazo Latviju un godinām senču mantojumu!

Pēc tam, kad visi materiāli bija saņemti, sākās to apstrāde, un man pievienojās Artūrs Rūsis. Sākotnēji izvērtējām katru ierakstu atsevišķi, dažos gadījumos lūdzu ieskaņojumu atkārtot, lai uzlabotu kvalitāti un, kad viss bija saņemts, sākās nopietns darbs. Vēlējos, lai programma līdzinātos tai, kādu mēs Losandželosā esam pieredzējuši agrākajos gados. Kā gan Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības iedomājas bez karoga ienesanas? Brīdis nama zālē, kad ienes karogu un visi pieceļas kājās, vienmēr rada svētku noskaņu, tā nu mēs sešatā tikāmies pie nama, atvērām nama durvis un, ievērojot distanci, tērpušies tautastērpos un uzlikuši sejas maskas, ienesām karogu zālē. Dažiem no mums bira asaras, nezīnu vai aiz sajūsmas, aizkustīnājuma vai emōcionālā pārdzīvojuma, ka tomēr svinam svētkus. Sajūta gan bija pavisam dīvainā un tā,

Karognesēji (no kr.) Dziesma Tetere, Ēriks Kīns, Pauls Berkolds, Ivars Mičulis, Artūrs Rūsis, Aija Kīna

bez apskāvieniem un arī neredzot cits cita seju, mēs atkal ātri šķīrāmies.

Darbs turpinājās, un katram videoieskaņojumam programmā bija jāatrod īstā vieta. Bija skaidrs, ka, lai piesaistītu skatītāju uzmanību, vajadzīgi runātāji tiešraidē, un mums par laimi galvenie trīs sveicēji: bijusī Latvijas Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga, Latvijas vēstnieks ASV Māris Selga un ALAs valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs atsaucās aicinājumam būt klātienē. Šīs svētku programmas izveidei vajadzēja daudz vairāk laika, izdomas un pacietības nekā svinībām, ko esam rīkojuši namā katru gadu klātienē. Protams, mums visiem sadarbojoties, svētki izdevās, bet nevaru sagaidīt, kad atkal varēsim tikties un būt kopā. Vienlaikus centīsimies nepazust cits citam, iemācīsimies pareizi lietot saziņlīdzekļus, lai varētu svinēt svētkus arī, būdami attālināti!

Šie svētki nosvinēti, to videoieskaņojums ir tīmeklī, un, ja kāds to vēl nav redzējis, ieteicams noskatīties, lai gūtu prieku. Gribru vēlreiz pateikties visiem, kuŗi piedalījās, palīdzēja ar padomu un darbiem, bet īpaši Artūram Rūsim un viņa dzīvesbiedrei Žizellei par atbalstu, neskaitāmu stundu darbu, veltītu šim projektam.

Sarīkojuma laikā un arī pēc tam no dažādām pasaules malām tika saņemtas neskaitāmas vēstules ar uzslavām un visa laba vēlējumiem. Videoieskaņojums redzēts daudzviet. Paldies!

Dziesma Teterē

Artūrs Rūsis veica sarīkojuma tehniskos darbus

DK DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins:

Sveicu visus Latvijas Republikas pasludināšanas 102. gadskārtas svinībās.

Senajā Romā uzvarām vainagoto kaŗavadoni, atgrieŗoties no kaŗagāŗiena, godināŗa ar triumfa procesiju – viņa kauŗas ratus pavadīŗa kravas rati ar kaŗa laupīŗumu un vergi. Varonis goŗēŗās pūŗa priekšā, skanēŗa ovāŗcijas, bet aizmugurē stāvēŗa vergs, klusiņāŗ atkārtojot: „Tas arī pāŗies...”

Romas imperija sabruka, Padomju Savienīŗba laiks beidzās. Beigsies arī pandēmija. Tikai labais pastāŗ. Atgāŗdināŗu, ka jebkāda uzmāķšanās Latvijai bijusi bez sekmēm – ļaunums vienmēr tiek atspēķots. Augstu laimi un Dieva svētīŗbu Latvijai!

No kr.: DK DV apvienības priekšsēdis Teodors Liliensšteins, diakone Guna Reina, Losandŗelosas latvieŗu nama priekšsēdis Aivars Jerumanis

Losandželas latviešu nama priekšsēdis Aivars Jerumanis:

Šogad mūsu svinības ir stipri aprobežotas. Gada sākumā visu pasauli pārsteidza vīruss (Covid-19), izraisot pandēmiju ap visu zemeslodi. Sākumā mēs, latvieši, varējām lepoties, ka tas maz bija skāris mūsu tautu Latvijā. Mūs apskauda, it kā latviešiem ir kaut kas īpaši mantots genās, ka mūsu valstī ir vismazāk inficēto. Traģiski, ka rudenī vīruss atgriezās ar lielāku niknumu un tagad izraisījis valdības paziņoto ārkārtas stāvokli. Mūsu privilģētais stāvoklis ir zudis. Vīruss strauji un nekontrolēti izplatās, izraisot infekciju, slimības un nāvi.

Latviešu tauta gadsimtiem ilgi lepojusies ar savu kultūru. Šis ārkārtējais stāvoklis tagad stipri ierobežo publiskos sarīkojumus – koncertus, teātra izrādes, sporta sacensības. Skolās un citās mācību iestādēs mācības notiek attālināti.

Un tomēr latviešu tauta dzīvos. Mums katram dzīvība ir dārga, mums rūp katrs sasirgušais. Būsim apzinīgi, sargāsim sevi un savus līdzcilvēkus, ievērosim norādījumu par pulcēšanās ierobežojumiem, sejas maskām un personīgo higienu. Atgādināsim par to tautiešiem šeit un Latvijā.

Protams, latvieši alkst pēc kopības, draudzības un kopējiem sarīkojumiem. Šeit, latviešu namā, ir valdījis klusums jau labu laiku. Reizēm atskan āmuru sitieni un zāģu kaušana, kad pašreizējā un centīgi tautieši šad un tad remontē namu.

Mēs visi ceram sagaidīt lielas svinības nākamgad latviešu namā, atjaunot draudzību un apskaut cits citu; sagaidīt mūsu centīgos skolēnus atkal klasēs klātienē.

Lūgšim, lai Dievs mūs svētī, pasargā un dāvā mums izturību pārvarēt šo pandēmiju šeit un Latvijā.

Dievs, svētī Latviju!

Apsveikums no Vācijas ģenerālkonsula Losandželosā:

On the occasion of the National Day of Latvia I would like to extend my sincerest congratulations. Bilateral relations between our two countries are close and friendly. Germany supported Latvia on its path to joining the EU and Euro-Atlantic structures and helped the country to reform its economy, administration and judiciary. The Latvian side officially describes Germany as a “strategic partner and ally in Europe”. Latvia’s relations with Germany took on a new quality through the country’s accession to the EU and NATO in 2004.

Germany remains one of Latvia’s principal trading partners. Germany is also among the leading direct investors in Latvia. Cultural relations between Latvia and Germany are very close. There is vibrant exchange at both cultural and academic levels. The numerous lively twinning arrangements between German and Latvian cities and municipalities and the partnerships between higher education institutions and schools as well as other cultural and social institutions play an important role in the wide-ranging cultural relations between the two countries. Cultural workers from the two countries in the spheres of music, theatre, dance, art and literature are closely networked and maintain close contact. As host of the World Choir Games and as the European Capital of Culture 2014, Riga enjoyed a particularly high international profile, being also very much appreciated by my compatriots who have been visiting it for so many years.

I hope that after the pandemic we could meet again in person. I am very much looking forward to it. Let us both remain optimistic.

Sincerely yours, Stefan F. M. Schneider
Consul General of the Federal Republic of Germany

www.eu2020.de

Andra Staško, Māra Zommere, Artūrs Rūsis, Jūlija Plostniece un Ēriks Kīns dziedāja Edmunda Medņa komponēto dziesmu „Cik tev ir dvēsele skaista” ar Guntas Krauleres vārdiem; katrs pats ieskaņoja dziesmu ar tālruniem savās mājās, un Artūrs Rūsis visu samontēja

Annija Dziesma Tetere, būdama Manhatanas mūzikas skolā Ņujorkā, dziedāja „Lūgšanu” no Andreja Jurjāna kantātes „Tēvijai”; klavierpavadijumu spēlēja Jevgeņija Trukša

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojuma beigās Elsa Brecko ar dziļu izjūtu atskaņoja franču komponista Gabriela Forē Romanci, Op. 28

Dziesma Tetere saņēma PBLA Kultūras fonda Atzinības rakstu

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumu vadīja Dziesma Tetere, DK LB valde pateicas viņai par nesavtīgo darbu

ALAs Atzinības raksti un DK LB Goda apbalvojumi

Tamārai Rūsei piešķirts ALAs Atzinības raksts par Losandželosas latviešu ev. lut. draudzes un kultūras darba veicināšanu. Tamāra ir viena no rosīgākajām Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības darbiniecēm, viņa bijusi arī Kursas vasaras vidusskolas direktore, kā arī piedalījies mūzikālos ansambļos un dziesmuspēlēs.

Jānim Ērikam Taubem piešķirts ALAs Atzinības raksts par īpašiem sasniegumiem un darbu DK latviešu biedrībā un sabiedriskajā centrā. Jānis vairāk nekā 20 gadu darbojies biedrībā, būdams dažādos amatos, ir sabiedriskā centra pārvaldes loceklis, kā arī aktīvs dalībnieks Losandželosas latviešu vīru korī „Uzdziedāsim, brāļi!”

Latvijas goda konsulam Dienvidkalifornijā **dr. Jurim Buņķim** piešķirts DK LB Goda apbalvojumu par viņa pašai ziedzīgo un nenogurstošo darbu, atbalsot mūsu sabiedrību un Latvijas filmu institūtu un tā filmu izplatīšanu vairākos filmu festivālos Dienvidkalifornijā. Būdams kosmētiskās un rekonstruktīvās mikroķirurģijas ārsts, viņš vairākus gadus vada kursus ārstiem Latvijā.

Sanitai Šūmanei-Karami piešķirts DK LB Goda apbalvojums par īpašiem sasniegumiem un sabiedrisko darbu. Sanita ir viena no rosīgākajām mūsu sabiedrības darbiniecēm. Viņa vairākus gadus vadīja ALAs Kultūras fondu, strādāja Losandželosas latviešu skolā un no 2020. gada rudens ir skolas mācību pārzine.

Artūram Rūsim piešķirts DK LB ārpuskārtas Atzinības raksts par tehnisko darbu sarīkojumu rīkošanā, tostarp Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumu.

Paidagoģes Māras Tupeses tikšanās ar Losandželosas latviešu skolas skolotājām

Paidagoģe Māra Tupese gada nogalē viesojās pie meitas Aijas Kīnas ģimenes Losandželosā. Latviešu skolas skolotājas nepalaida šo izdevību gažām un 6. decembrī virtuāli tikās Māras Tupeses vadītā nodarbībā par savstarpējo komunikāciju, komunikācijas prasmju uzlabošanu un svarīgāko, kas jāatceras, strādājot ar bērniem, lai sadarbības laikā veidotos patīkama vide, ko skolotājs var radīt gan ar savu vārdu izvēli, gan ķermeņa valodu. Un kā, strādājot ar bērniem vai kollēgām, varētu viņus iedrošināt, veicinot vēlmi darboties, būt atklātiem, aktīviem, kā arī justies uzklautiem un iesaistītiem.

Nodarbībā piedalījās Losandželosas skolas pārzine Aija Kīna, kā arī piecas latviešu skolas skolotājas: Aija Zeltiņa-Kalniņa, Inese Sviķkalne, Ilze Strazdiņa, Kristīne Urena, mācību pārzine Sanita Šūmane-Karami.

Savā darba laukā pieredzes bagātā un ar izcilu humora apveltītā nodarbības vadītāja Māra Tupese nepiespīti stāstīja par komunikācijas šķēršļiem, nereti iesaistot skolotājas, izjautājot un veidojot atgriezenisko saiti. Bija ļoti vērtīgi dzirdēt teorijā it kā jau sen zināmo, bet ne vienmēr praksē atspoguļoto, kas savukārt izraisīja skolotāju vēlmi dalīties atmiņās un pastāstīt par gadījumiem, kuŗi neveiklas komunikācijas dēļ gadiem palikuši prātā.

Nodarbība ļāva skolotājām pārvērtēt un pievērst uzmanību komunikācijām skolā, kad ierobežotā laika dēļ nereti gandrīz neiznāk laika parunāties, jo svētdienas skolas diena jau aizritējusi. Katra skolotāja dalījās savā pieredzē par komunikāciju ar saviem bērniem un noteikti domāja, ko varētu uzlabot un kas būtu jāturpina tāpat kā līdz šim. Tika pārspriests, kā skolotājiem runāt ar bērnu vecākiem par viņu atvasēm. Māra Tupese uzsvēra, ka katram bērnam jāapzinās savas dotības un spējas un mazāk tas, kas tik labi neveicas. Vai tad, būdami vecāki, arī mēs paši nevēlamies no katra skolotāja to dzirdēt par savu bērnu? „Mīļš vārds ir mūžam gards,” teica Māra Tupese.

Nodarbība pagāja ātri, un vēl palika neatbildēti jautājumi un aizsākti temati, kuŗus būtu ļoti lietderīgi pārrunāt un uzzināt Māras Tupeses viedokli. Šī pēcpudiena bija vērtīga visām dalībniecēm, ne tikai kā skolotājām, bet kā mātēm, kollēgām un iedvesmas avots cita citai. Paldies Mārai Tupesei par iespēju un ziedoto laiku lietderīgajai nodarbībai. Ceram, ka pavasarī varēsīm atkal tikties, lai līdzīgā nodarbībā spriestu par citu tematu – pašvērtējumu.

Sanita Šūmane-Karami

Atsauksmes

Paldies Mārai Tupesei par lekciju „Saskarsmes kultūra ģimenē un sabiedrībā” un par sirsnīgajām un vaļsirdīgajām pārrunām. Daudzi no mums augstskolās un universitātēs ir mācījušies par saskarsmes kultūru, bet laiku pa laikam ir lietderīgi par to atkal parunāt un pārliecināties, vai iegūto zināšanu ietekmē esam pilnveidojušies. Paldies Aijai Kīnai par virtuālās lekcijas sarīkošanu!

Aija Zeltiņa-Kalniņa

Seminārs pacilāja un iedvesmoja. Tas palīdzēja izcelt dienas gaismā jau zināmo, bet piemirsto. Jaunais izrādījās efektīvs pielietojumā, jo uzreiz tika izmēģināts. Piemēram, mani visvairāk ietekmēja ieteikums nesaasināt sarežģītu situāciju, vienmēr saglabāt mierīgu balsi toni, nedramatizēt un nepārspīlēt notiekošo. Arī, kā jārūnā ar bērnu, lai viņš jūt, ka daļēji pats spēj atrast risinājumu, piemēram, piepalīdzot apjaust sekas nedarbiem/pārkāpumiem, kā arī iedrošināt bērnu pozitīvām darbībām, uzslavēt viņu, jo bērns visdrīzāk atkārtos to, kam visvairāk pievērsta uzmanība.

Kristīne Urena

Māras Tupeses vadītā nodarbība par komunikācijas prasmju uzlabošanu bija kā draudzīga saruna, nevis formāla lekcija. Viņas sirsnība radīja draudzīgu gaisotni, un visas dalībnieces jutās atraisītas un iesaistītas mācību procesā, kuŗā profesors nevis vienkārši dalās ar informāciju, bet kuŗā profesora vadībā mācāmies cita no citas un no dažādiem patiesiem gan veiksmīgu, gan neveiksmīgu komunikāciju piemēriem, ar ko dzīvē esam saskārušās. Divu stundu laikā atkārtu, ka mums visām bijusi ļoti līdzīga pieredze, augot latviešu ģimenē, bet iepriekš mums nav bijusi iespēja ikdienas steigā uz mirkli nolikt malā neskaitāmos mātes, sievas, skolotājas u. tml. pienākumus un parunāt par bērniem, dzīves pieredzi un kā tā mūs ietekmējusi. Iepriecināja, ka varējām ne tikai iemācīties, kā uzlabot komunikāciju ar bērniem, skolēniem un kollēgām, bet arī uzzināt vairāk cita par citu. Ar nepacietību gaidīšu nodarbību turpinājumu pavasarī.

Liels paldies!

Inese Sviķkalne

Viena no mums jeb mani dzīves ceļu līkloči

Turpinu aizsākt rakstu seriju par skolotājiem Losandželosas latviešu skolā.

Klāt 2021. gada janvāris. Tagadējā skolotāju pulciņā nu jau esmu kļuvusi par skolotāju, kas visilgāk darbojusies un mācījusi bērnus Losandželosas latviešu skolā.

Teju vai desmit gadu laikā esmu bijusi audzinātāja bērnudārza grupiņā; vēstures, ģeografijas, aktuālitāšu, dabasmācības, tautiskā mantojuma, latviešu valodas un lasīšanas skolotāja; kā arī palīgskolotāja pēc nepieciešamības.

Patlaban esmu 6./8.klases skolotāja. Līdztekus skolotājas pienākumiem organizēju grāmatu apmaiņu lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu un jauniešu žūrija”.

Mazliet vairāk par četriem gadiem pildīju arī skolas mācību pārzines pienākumus, kad no brīvprātīgā darba pienākumi pārauga teju vai par pilna laika darbu. Bet tā jau notiek ikvienā latviešu organizācijā, kur cilvēki ziedo savu sirdi un laiku, kad priekšgājēji ir devuši stipru pamatu, lai turpinātu iesākt.

Esmu dzimusi bebreniete, ģimenē ar stiprām latviskām saknēm.

Absolvēju Bebrene vidusskolu un Latvijas Policijas akadēmijā (LPA) ieguvu maģistra gradu jurisprudencē „Pilsonības un migrācijas” studijās.

Lai gan neesmu studējusi paidagoģiju augstskolā, interese par to man vienmēr bijusi, jo ģimenē un rados man ir skolotāji.

Savulaik biju domājusi kļūt par vēstures un ģeografijas skolotāju. No pamatskolas laikiem man interesēja senās Latvijas vēsture, tāpēc piedalījos jauno novadpētnieku pulciņa nodarbībās. Vidusskolas laikā pašmācības ceļā padziļināti studēju vēsturi, lai varētu iestāties Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē.

Dažādu apstākļu dēļ nācās mainīt prioritātes un priekšroku dot studijām Policijas akadēmijā.

Lai nodrošinātu sev dzīvošanas un mācību

līdzekļu iegādi, studiju laikā strādāju LPA Personāla nodaļā par nodaļas vadītājas asistenti un metodiķes (personas, kas sastādīja lekciju un nodarbību grafiku) asistenti. Darbs bija ļoti interesants.

Studiju laikā šad un tad bija piedāvājumi no starptautisko studentu apmaiņas programmām ārpus Latvijas, ko beidzot izmantoju, tiesa gan, pēc LPA absolvēšanas.

Tā ceļš mani atveda uz ASV. Gandrīz gadu studēju Ziemeļvirdžīnijas sabiedriskajā kolledžā (Northern Virginia Community College), lai apgūtu gan angļu valodu, gan juridisko terminoloģiju. Paralēli studijām strādāju par auklīti amerikāņu ģimenē. Šajā kolledžā mācījās vēl viena latviešu meitene – Vita Videniece, viņa bija auklīte Amerikas latviešu ģimenē un skolotāja vietējā latviešu skolā Rokvilā, Merilendā.

Pateicoties tieši Vitai, man bija iespēja iepazīties ar trimdas latviešu skolu darbību un to nozīmi.

Tolaik man nebija ne mazākās nojausmas, ka pēc vairākiem gadiem dzīves ceļi mani aizvedīs līdz citai latviešu skolai, šoreiz pāri visai Amerikai, uz Losandželosu.

Skolas dzīve man vienmēr ļoti saistījusi.

Aija Zeltiņa (otrā no labās) ķekatknieku vidū pamatskolas gados Bebreņē

Vienmēr paticis izjust bērnu pulsējošo enerģiju un radošo pieeju dažādām lietām.

Savulaik man īpaši patika pēcpastundu nodarbināšanas pulciņos un interešu grupās. Esmu darbojusies lasītāju un grāmatu iesiešanas pulciņā, skolas latviešu tautasdeju grupā, rokdarbu un šūšanas pulciņā, jau iepriekš pieminētajā jauno novadpētnieku pulciņā, teātra pulciņā, bērnu un jauniešu sporta skolā, zīmēšanas un noformēšanas pulciņā, skolas korī, folkloras pulciņā un aušanas pulciņā.

Pamatskolas vecākajās klasēs uzņemos skolas sarīkojumu rīkošanu, kā arī esmu vadījusi dažādus tematiskos vakarus, piemēram, talantu vakarus „Ko Tu proti?”, latviešu gadskārtu un ieražu sarīkojumus, erudīcijas viktorīnas, ziedu un ražas izstādes, skolas ziņu izdošanu un noformēšanu.

Iespējams tāpēc aizvien man patīk darboties latviešu skolā un sabiedrībā arī Losandželosā.

Dienviņš dienā dzīvoju kopš 2007. gada septembra, kad salaulājos ar Amerikas latvieti Daini Kalniņu no Aijovas. Mums ir divi dēli – Eduards un Tomass.

Atskatoties uz aizvadītajiem gadiem rietumkrastā un latviešu skolu, atmiņā aizvien ir mūsu ģimenes pirmā Losandželas latviešu skolas sarīkojuma apmeklēšana. Tas bija Mātes un ģimenes dienas koncerts 2009. gadā. Manam vecākajam dēlam bija seši mēneši. Todien uz skolas sarīkojumu bija ieradušās daudzas latviešu ģimenes. Visapkārt valdīja pozitīvs un enerģisks latviskuma strāvojums. Pēc koncerta un uzkodām iepazinos ar vairākām latviešu ģimenēm, kuŗām bija mazulīši.

Iedvesmoti un apņēmības pilni mazulīšu vecāki nolēma turpmāk satīties biežāk, lai bērniem būtu iespēja izaugt kopā ar draugiem un, uzsākot latviešu skolas gaitas, cits citu jau labi pazītu.

Viena no māmiņām, ar ko iepazinos, bija Ilze Stedmena (dzimusi Strazdiņa). Kopš tās tikšanās reizes mūsu vecākie bērni kļuva rotaļbiedri, ar laiku draugi un klasesbiedri latviešu skolā.

Vēl bez mazulīšu vecākiem todien iepazinos ar Dziesmu Teteri, Noru Mičuli un Andri Ritmani, viņi aicināja pievienoties latviešu skolas saimei un apmeklēt skoliņu.

2009. gada rudenī aizsākās latviešu skološanās gaitas mazulīšu grupiņai vispirms ar tikšanās reizēm parkā; vēlāk jau apmeklējot skolas sarīkojumus.

Tikšanās reizes parkā ģimenēm ar mazulīšiem rīkoja Vija Rauda. Rotaļu dienas privātmājas dārzā, parkā vai zooloģiskajā dārzā – kāda no ģimenēm.

Tikšanās reizēs bērni dienu pavadīja rotaļājoties, klausoties latviešu mūziku, skatoties latvie-

Aija Zeltiņa-Kalniņa XXVI Vispārējo latviešu Dziesmu un Deju svētku gājienā Rīgā 2018. gadā, pārstāvot Bebrenes folkloras kopu „Ritam”

Zeltiņu-Kalniņu ģimene atpūtas un darba braucienā Honolulu 2019. gada augustā

šu animācijas filmas, daloties ar latviešu grāmatām un kopā ar vecākiem pagatavojot pusdienu uzkodas. Ikvienā tikšanās reizē bērniem visapkārt skanēja latviešu valoda.

Pirmā dziesma, ko mūsu bērni rotaļgrupiņā iemācījās latviešu valodā, bija „Joka pēc alfabēts”.

Kad mūsu grupas bērni sāka apmeklēt bērnudārza grupiņu latviešu namā, viņi tika cildināti par labām latviešu valodas zināšanām.

Latviešu skolā mācās abi mani dēli. Vecākais dēls, Eduards, ir 6./8.klases skolēns, Tomass – sagatavošanas klases skolēns.

Nu jau otro reizi *uzsākšu* skolas gaitas, kopā ar Tomasu. Visintensīvākā latviešu valodas mācīšana abiem bērniem notiek mājās – vai tā gramatika vai vēsture.

Vislielāko atbalstu darbam latviešu skolā es saņemu no laulātā drauga Daiņa Kalniņa. Mūsu ģimenei ir svarīgi saglabāt latviešu valodu un latviešu tradīcijas.

Aktīvi darbojos ne tikai latviešu skolā, bet arī DK Latviešu biedrībā. Esmu piedalījies ALAs kongresā 2019. gadā Denverā, būdama biedrības delegāte.

Kopā ar vīru esam dejujuši „Pērkonīti” un piedalījušies Dziesmu un deju svētkos Hamiltonā, Kanadā.

Visbeidzot gribu pateikties manām bijušajām un esošajām kollegām – skolotājām un skolu pārzinēm par atbalstu, lai sasniegtu pirmo desmitgadi, darbojoties Losandželosas latviešu skolā.

Ceru uz tikpat ražīgu nākamo desmitgadi!

Aija Zeltiņa-Kalniņa

Aija Zeltiņa-Kalniņa un Dainis Kalniņš sagaida 2020. gadu latviešu namā

Daudz baltu dieniņu!

Losandželosas latviešu skolas saime mīli apsveic Dienvidkalifornijas latviešu evaņģeliski luterisko draudzi 70 gadu jubilejā!

Mēs pateicamies draudzei par laipno un nesavtīgo atbalstu skolai un novēlam draudzei možu garu, daudz baltu dieniņu un arī miera, svētības pilnu šo gada nogali un pirmssvētku laiku!

Aicinām uz Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu!

Losandželosas latviešu skolas audzēkņi Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā „Manas gaišās bērnu dienas” deklamēs latviešu tautasdziesmas, vecākie skolēni dalīsies atmiņās par kādu no spilgtākajiem notikumiem savā bērnībā un parādīs to, atainotu zīmējumā

Mūzeja un pētniecības centra „Latvieši pasaulē” rosīgais darbs turpinās

Mīļie mūzeja un pētniecības centra „Latvieši pasaulē” biedri, draugi un atbalstītāji! Visiem 2020. gads bijis neierasts. Jums. Mums. Ceram, ka turaties veseli, vingri! Šogad mūzeja krājumu, kuŗā ir 18 000 vienību, papildināja Indijas latvietes steigā sašūta aizsargmaska no lina; Igaunijas latvietes Lauras Šmidebergas trauslās stikla rotas COVID-19 vīrusa formā. Izveidojām „Rīga 1944” orientēšanos pilsētvidē, ko var veikt svaigā gaisā vienatnē vai mazās grupās. Populārie Rudens LaPa pasākumi šogad noris nevis Vecrīgā, bet virtuālajā starptautiski sasniedzamā pasaulē, tāpat kā astoņu stundu gaŗais *Valiant* filmas atbalsta ZOOMatons. Atjaunotajā mūzeja vietnē tīmeklī www.lapamuzejs.lv izceļam nodaļas Mūzejs runā un Mūzejs rāda. Latvieši pasaulē ir bezpeļņas organizācija, kuŗas darbību 13 gadu gaŗumā uztur un atbalsta galvenokārt ZIEDOTĀJI! Nākamā gada sekmīgai darbībai nepieciešami \$40 000, lai paturētu visus darbiniekus, kas īstenojuši tik veiksmīgās, ietekmīgās mūzeja un pētniecības centra programmas. Mums apsoluti divi ziedojumi – \$5000 un €5000, ja no sabiedrības saņemam \$30 000! LŪDZU, palīdziet mums sasniegt summu, kas pievienos šos papildus \$10 000!

Ko paveicām 2020. gadā par pagājušā gada nogalē saziēdotajiem \$48 000 un papildus atbalstu projektu konkursos?

1. Pieņēmām uz gadu darbā vēl vienu krājuma glabātāju – Uldi Dimiševiski. Krājuma glabātāji un mūzeja kurātori dokumentē dāvātos priekšmetus, intervē apdāvinātājus, atšifrē fotografijas.

2. Sagatavojāmies mūzeja valsts akreditēšanai un akreditācijas komisijas vizītei 2020. gada 28. oktobrī.

3. Uzņēmām 2400 skolēnu, ģimenes un draugu grupas izlaušanās spēlē un izstādē „Bēgļu gaitās”. Spēle un izstāde „Bēgļu gaitās” ieguva 2. vietu Latvijas Mūzeju biedrības konkursā

„Gada balva 2020”!

4. Mūzejs izveidoja un nu Vecrīgā piedāvā orientēšanos pilsētvidē „Rīga 1944”, kas palīdz iepazīt Latvijas iedzīvotāju dzīvi Otrā pasaules kaŗa laikā.

5. Sadarbībā ar Latvijas Nacionālo bibliotēku izveidota datubāze „Latvieši pasaulē – fotografiju krājums” (<https://latviesipasaulefoto.lv>). Katru mēnesi bibliotēkā apskatāms „Mēneša priekšmets” no mūzeja krājuma, par ko ir apraksti arī plašsaziņu līdzekļos.

6. Kopā ar režisori Māru Pelēci turpinās darbs pie pilnmetrāžas dokumentārfilmas *Valiant!*, kuŗā stāstīts par ārzemju jauniešu centieniem aizritējušā gadsimta 80. gados saglabāt ideju par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Vērienīgā *Nyet, Nyet, Soviet* izstāde pandēmijas dēļ atlikta, tā notiks 2021. gadā Latvijas Dzelzceļa vēstures mūzejā.

7. 2020. gada rudenī mūzejā uz nepilnu slodzi darbu sāka izpilddirektore Ieva Vītola, viņas iesaiste administratīvajā darbā, organizācijas reprezentācijā un interešu lobēšanā vairo mūzeja „Latvieši pasaulē” redzamību un fināncējuma piesaisti.

8. Pandēmijas ierobežojumu dēļ cikla „Rudens LaPa” vakari notika virtuāli: 12. no-

vembrī – Rakstnieku cēliens Sarmas Muižnieces Liepiņas vadībā, decembrī Lauma Cenne un Marianna Auliciema stāstīja par mūzeja trimdas tautastērpu kolekciju un tās izpēti.

9. Ir iegādātas profesionālas fotolampas ar statīviem krājuma priekšmetu fotografēšanai un digitalizēšanai.

10. 2019. gada nogalē mūzejs „Latvieši pasaulē” saņēma dāsnu \$100 000 mērķziedojumu no mūzeja dibinātājas un ilggadējas valdes priekšsēdes Maijas Hinkles. Ziedojums, veltīts

Maijas Hinkles dēla Kristapa Hinkles piemiņai, iecerēts kā sēklasnauda paliekošu mūzeja telpu – īpašuma iegādei.

Lūdzam palīdzēt ar ziedojumu turpināt īstenot mūzeja „Latvieši pasaulē” krājuma apstrādi, izstāžu, filmu, dažādu nodarbību un skolu programmu attīstību!

Sīrsnīgs paldies!

**LaPa valdes priekšsēde
Sarma Muižniece Liepiņa
LaPa izpilddirektore Ieva Vītola**

Biedrībai „Latvieši pasaulē – mūzejs un pētniecības centrs” var ziedot vairākos veidos un valstīs:

- Mūzeja vietnē tīmeklī

<https://www.lapamuzejs.lv/iesaisties/ziedot/>, maksājot ar kredītkarti;

- ASV var sūtīt čeku, adresētu LDMF (Latvian Diaspora Museum Fund) c/o Marcis Voldiņš

131 Langdon Street, Newton, MA 02458

(LDMF ir 501c3 bezpeļņas organizācijas statuss);

- Kanādā, lai saņemtu atlaidi no ienākumu summas, par kuŗu jāmaksā nodokļi, čeku var izrakstīt *Latvian Relief Society of Canada – Daugavas Vanagi*, atzīmējot, ka ziedojums ir mūzejam „Latvieši pasaulē”.

Čeku lūdzu sūtīt:

Ms. Gunta Reynolds

Daugavas Vanagi Kanādā,

4 Credit Union Drive, Toronto,

ON M4A 2N8

- Latvijā un citur pasaulē var veikt naudas pārskaitījumu uz biedrības kontu: „Latvieši pasaulē – mūzejs un pētniecības centrs”,

AS Swedbank,

LV15HABA0551018556914, SWIFT

HABALV22, reģistrācijas numurs

40008119789

Losandželosas latviešu nama pārvaldes paziņojums

Gaidītais Ziemsvētku tirdziņā 6. decembrī diemžēl nenotika!

Ievērojot Losandželosas pilsētas galvas norādījumu nākamajās trijās nedēļās nepulcēties, tirdziņš tiek pārcelts uz piemērotāku laiku 2021. gadā.

Pīrādziņus, maizi u. c. var pasūtīt, sazinoties ar Pegiju Taubi, tālr.: 310- 908-6993. Iespējama piegāde Losandželosā un *Orange County*.

Piparkūkas u. c. var pasūtīt, zvanot Norai Mičulei, tālr.: 818-761-1815.

Rotas, iesējumus, fotokartītes, lina izstrādājumus, cimds, zeķes un citas tautiskas lietas, kā arī Alfrēda Stinkula jauno grāmatu „Mati sarkanā vējā” var pasūtīt, zvanot vai rakstot Ingunai Galviņai, tālr.: 323-664-216; e-pasts: ingunalatvian@yahoo.com, apskatīt: www.baltic-crossroads.com

Ingas Gorsvānes adījumus u. c. roku darbus var apskatīt un pasūtīt:

DunikaKnits.com

Dažādus darinājumus no koka: glezniņas, tautiskus rakstus, pūces u. c. putnus, sēnes, magnētus utt. var pasūtīt, zvanot lietuviešu māksliniekam Dāvidam Matkes, tālr.: 323-351-3128.

Mākslas darbu izstāde

2020. gadā no 12. līdz 31. decembrim *R.B. Stevenson Gallery* (7661 Girard Avenue, Suite 101, La Jolla, CA 92037) 17 mākslinieku grupas izstāde *"that's what artists do"*; viena no izstādes dalībniecēm – latviešu māksliniece Astrīda Prestona

Kamēlijas

Baltās kamēlijas

Papagaiļi un puķes

(Lins, eļļa)

Astrīdas Prestonas vairāku gleznu attēli ievietoti ungāru žurnālā „Napút” 2020. gada augustā

Kristīne Upesleja vērtē jaunus apģērba materiālus

2020. gadā no 26. līdz 29. novembrim Ķīnā, Šanhajas izstāžu un konferenču centrā notika starptautiska dizaina izstāde *Shanghai World Expo*, kurā tika parādīti jauni apģērba ražošanas materiāli. Tos vērtēja pasaulē ievērojami dizaineri, viena no tiem –

DK LB biedre Kristīne Upesleja. Uz Šanhaju viņa nebrauca, jo viss bija apskatāms tīmeklī. Jauns materiāls apģērba ražošanā ir aļģes. No tām varot ražot ūdensnecaurlaidīgus tērpus un arī tādus, kas pilnībā izšķīst 15 minūšu līdz divu stundu laikā. Vai būtu ieteicams tērpties kleitā, kas šūta no tāda materiāla, ejot uz operu vai sarīkojumu latviešu namā?

Izstādes un konferences par jauniem apģērba materiāliem agrākos gados notikušas arī Losandželosā; no kr.: Kristīne Upesleja, Biruta Šulca, Dace Kārklīņa

Apsveicam!

DK LB biedrs Jānis Celms 2020. gada 25. novembrī svinēja 75 gadu jubileju. Pēc Otrā pasaules kara 1951. gadā Jānis Celms nokļuva Takomā, Vašingtonas pavalstī; viņam bija tikai seši gadi. Dzīves un darba gaitas viņu atveda uz Dienvidkaliforniju, bet par pilsētu, kurā uzauga, vēl aizvien ir siltas atmiņas.

Viņš aicina noklausīties *Neko Case and Her Boyfriends* albuma *Furnica Room Lullaby* dziesmu par Takomu – *Thrice All American*.

Īsu brīdi bez maskām

Kalifornijā plosās vīruss. Medicīnas darbinieki pārguruši, un Veselības birojs draud slēgt restorānus. Pavasarī Losandželosas zooloģiskais dārzs bija slēgts vairākus mēnešus. Tagad zooloģiskā dārza vietnē tūmeklī var pieteikt vizītes dienu un laiku, kā arī iegādāties biļeti. Tas jādara pat *Greater Los Angeles Zoo Association* biedriem! Zooloģiskā dārzā ielaiž tikai apmēram

20-25% no parastā apmeklētāju skaita. Saprotais, visiem jābūt ar maskām. Plēsīgie zvēri – lauvas, tīģeri un citi pavada dienu savās guļamistabās. Viņiem vīruss viegli varot pielipt. Sniega leopardu un ocelotu var apbrīnot, stāvot pusapļa ekspozīcijas atvērumā. Ģimenes locekļi paši savā sabiedrībā var pavadīt jauku dienu!

Diane Mauče Citrona un Lisa Edmondsonē

Izcils sasniegums

Lolitas Ritmanes mūzika latviešu kinofilmam „Dvēseļu putenis” (Blizzard of Souls) iekļauta *White Bear Public Relations* 2020. gada izcilāko skaņdarbu sarakstā!

Raimonda Paula dziesma skanēs animācijas filmā *Soul*

Mūzikas apgāda „MicRec” vadītājs Guntars Račs paziņojis, ka Raimonda Paula komponētās dziesmas „Dāvāja Māriņa” krievu valodas versija *Миллион алых роз* tiks iekļauta Disneja animācijas studijas *Pixar* lielbudžeta animācijas filmā *Soul*.

Studijas lūgums atļaut izmantot Raimonda Paula dziesmu filmā tika saņemts 2020. gada jūnijā.

Nošu grāmata: Raimonda Paula 100 populārākās dziesmas bērniem + CD Instrumentālie pavadījumi

Dienvidkalifornija no fotografa Agra Ziemeļa skatupunkta

Sanpedro

Ņuportbīča

- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuviešu Kreditsabiedrība aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!

www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd. Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | info@clcu.org

Jaunas uzvaras Gustavam Daugavietim

Katru gadu Pateicības dienas nedēļas nogalē Tulsā, Oklahomā, notiek lielākās *BMX* četru dienu sacensības *ASV – GRANDS* (Lielākās sacensības pasaulē) un *ROC* (tajās katrā klasē piedalās katras valsts labākie 10 braucēji). Gustavs Daugavietis ieguva 5. vietu *ROC 9-10 Open* grupā, 5. vietu *10 Expert* klasē, *GRANDS* – 3. vietu *10 Expert* klasē.

Gustavs Daugavietis otro gadu pēc kārtas iekļuva finālā un izcīnīja 3. vietu, pagājušā gadā viņš bija 4. vietā. Tikai trīs pērnā gada braucēji atkal iekļuva finālā, Gustavs bija viens no tiem. Gustavs daudz trenējās, lai sasniegtu tādu rezultātu. *BMX* sportistiem un viņu ģimenēm jābūt lielai apņēmībai un izturībai. Paldies draugiem visā pasaulē, kuŗi skatījās un uzmundināja Gustavu.

Sacensībās iegūtā trofeja

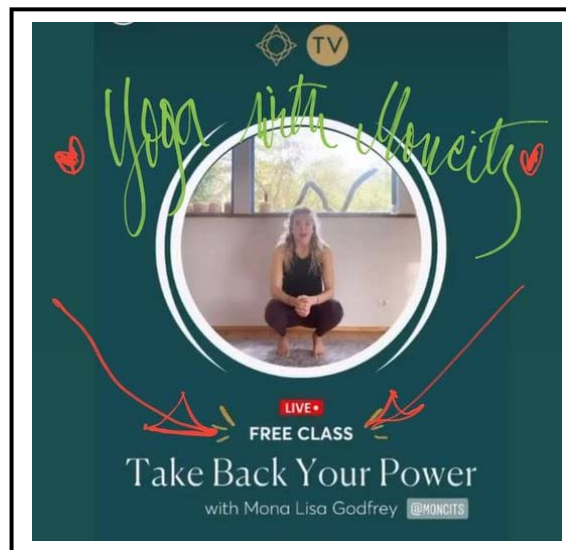
Gustavs ar tēti Jāni Daugavieti pēc sacensībām

Zilā josta rokā!

Lidija Skolnija nesēn sāka mācīties apgūt karatē un 2020. gada 4. decembrī pierādīja, ka cienīga saņemt zilo jostu. Atkarībā no karatē apguves kvalitātes karatistiem piešķir

dažādu krāsu jostas. Lidijai Skolņijai ir baltā, dzeltenā, oranžā un violetā josta, vēl vairāki gadi cītīgi jātrenējas, lai iegūtu zaļo, brūno un pēdīgi melno jostu.

Juŗa Petriŗeka likteņstāsts Pededzes meŗu vidū un zem Kalifornijas palmām

Tikpat loŗiski iepriekŗ neparedzamos ceļos kā notiek cilvŗeku satikŗšanās, tikpat negaidīti bieŗi notiek arī Cilvŗeka un Grāmatas satikŗšanās. Iegadījies tā, ka grāmatai „**Pededzes pagasta Petriŗeki**”, par kuŗu centīšos pastāstīt, tieŗām esmu gandrīz paŗā mērķauditorijas desmitniekā – man interesē dokumentārā literāturā visos tā veidos, manas māmiņas dzimtene ir Pededzes puse, turklāt grāmatu man uzdāvināja pats Autors (atstādams to Siguldas bibliotēkā, kuŗas tuvumā pašam tagad raŗena mūŗa nogalē laimējies iesakņoties). Taŗu iepazīnos ar **Juri Petriŗeku** necerēti – Turaidas kalna *Klauŗinieku mājā* rakstniecei **Ingai Ābelei** veltītā pēcpusdienā. Savukārt Kalifornijas latvieŗiem Petriŗeku vārds nav sveŗš, viņi tautieŗu satikti un pamanīti arī Latvijā. Un arī savas labdarības dēļ – novērtēti ne tikai dzimtajā Pededzes pusē. Jau 2007. gadā Rita un Juris izpelnījās cēlo balvu „Latvijas lepnums”.

Tātat – par grāmatas ģeografiju

Autoram, stāstot par dzimtas un personiskajām gaitām, par lielisku uzskates līdzekli talkā nāk paŗa sastādītās kartes (Petriŗeku dzimta pasaulē, ģimenes ceļŗ uz Malienu, Kūdupes muiŗas apkaime, ģimenes bēŗļu gaitas Latvijā (1944. VII-IX), Petriŗeku bēŗļu gaitas Dienvidvācijā, bēŗļu gaitas Eiropā (1944.-1950. g.), Juŗa profesionālās darbības vietas pasaulē). Sākums ir Bohēmijā.

„1848. gada revolūcijas laikā Bohēmijas nacionālisti iedroŗinājās pieprasīt lielāku Bohēmijas autonomiju imperijā. No viņiem iedvesmu guva jaunlatvieŗi.”

Petriŗeku ceļŗ uz Latviju (tolaik Krievijas imperija) sākas no Hradeckrāloves pilsētiņas. Kuplajai dzimtai Pededzes muiŗiņa par miera un darbīguma ligzdu kalpo vien abu lielo kuŗu starplaikos. Tāpat kā lielai daļai latvieŗu cenŗonu, kuŗiem ŗajos pāris gadu desmitos sētas pildās ar labumu, bet dzimtas koks – ar jauniem zariem, Petriŗekiem kuŗa beigās jādodas bēŗļu gaitās, no kuŗām atgrieŗšanās ceļŗ ir ļoti garŗš un līkumains. (Savulaik, vērtējot apgāda „Likteņstāsti” grāmatas, **Alfrēds Jaunuŗans** silti irōnizēja: „Es atmiņu grāmatās lasu tikai par bēŗību, pāŗējais – ar to viņŗš domāja galvenokārt aktieŗu likteņus – visiem viss ir vienāds.”) Protams, arī daudzi trimdas latvieŗi bēŗnībā un jaunībā varētu atrast daudz līdzīgā ar Juŗa piedzīvoto – it seviŗķi tie, kuŗi sveŗzemē veikli iekļāvās gan angļu valodā, gan, klausot vecāku padomu – neatkarīgi no viņu rocības –, ķakli devās augŗup pa zinību kāpnēm. Seviŗķi spēŗīgi latvieŗu

zēni izrādījās tieŗi eksaktajās nozarēs, *Informācijas Biļetena* ķakli lasītāji varētu nosaukt neskaitāmus piemērus. Juris Petriŗeks visu gaŗo darba mūŗu veltījis radaru (pēdējos gados – meteoroloŗisko) izgatavoŗšanai un uzstādīŗšanai.

Par grāmatu burvību

Manās acīs, un ŗajā ziņā noteikti varu runāt daudzu lasītāju vārdā, ikvienas grāmatas pievilcību nosaka detaļas. Sākŗu ar Juŗa bēŗnību (pat ŗeit – par maldīŗanos Virguļicas meŗos – Autors ievietojis karti!), kad ikvienam no mums paŗa atmiņās iekopētie notikumi cieŗi savijas ar tuvinieku stāstīto. Uz Kūdupes muiŗu – vienkāŗŗu divstāvu koka ēku (Otrā pasaules kuŗa beigās sabumbota un nodedzināta) – Petriŗeki atnākuŗi 1874. gadā, par to liecina dokumenti. Un arī citu ļoti nopietnu dokumentu un fotogrāfiju grāmatā ir daudz. Par bēŗnības laiku Latvijā Juris raksta: „*Māte vienmēr bija labestīga arī pret saviem padotajiem, tāpēc Ziemassvētku vakarā pie eglītes bija uzlūgtas arī visas ķetras kalpu ģimenes ar bēŗniem. Nekādu dāvanu nebija, bet katram tika pa ābolam vai kādam no Alūksnes atvestam apelsīnam. Tēvs bija ārkārtīgi godīgs,*

pedantisks un patriotisks. Viņš bija izcils stāstnieks un sabiedriski aktīvs cilvēks, kas, arī nebūdamas turīgs, atrada iespēju ziedot visdažādākajiem mērķiem. Mums bija lieli plāni jaunai „Liepājas” mājai, taču tēvs vispirms uzbūvēja māju kalpiem. Varbūt tāpēc mūs 1941. gadā neizveda...

Mūsu ģimene ar zirgu brauca uz Alūksnes tirgu pārdot sivēnus. Varbūt esmu ticis ņemts līdzī, bet es to neatceros. Mani vecāki dzīvoja ārkārtīgi taupīgi, tomēr ziemā viņi brauca uz Alūksni, kad uz ezera notika zirgu braukšanas sacensības. Pirms mūs 1941. gada martā izmeta no mājām, bija stājies spēkā likums, ka nevienam nedrīkst būt vairāk par 30 hektariem zemes. 1943. gadā man būtu jāiet 2. klasē. Bet mans tēvs uzskatīja, ka arī septiņus gadus vecam puikam katru dienu iet skolā ir par grūtu, tāpēc gāju uz skolu tikai otrdienās un piektdienās. Kūdupe no muižas laikiem bija centrs. Tur pasts bija **Franča Petričeka** mājā, kur mēs dzīvojām pēc 1941. gada marta. Mans tēvs bija pasta priekšnieks jau iepriekš. Pastā bija arī telefona centrāle. Tiklīdz iezvanījās centrāles telefons, mēs (Juris un piecus gadus vecākā māsa Ludmila – A. M.) steidzāmies, kuŗš pirmais tiks tam klāt. Vēl nopietnāk bija tas, ka šis sešgadīgais un septiņgadīgais, kuŗam skolā iet bija „daudz par grūti”, prata veikt visus pasta darījumus... Es biju tieši tik liels, ka man galva sniedzās pāri letei. Atceros, ka

reiz darbdienas rītā biju viens pats pasta kantorī un ienāca kāds apmeklētājs. Viņš grozījās, līdz beidzot vaicāju, ko viņš vēlas. Tas jautāja: „Vai tad te neviena nav?” Atbildēju: „Kā? Es te esmu! Ko jums vajag?” Es pratu visus formulārus izpildīt, pieņemt ierakstītas vēstules, pareizo zīmogu uzstāt, naudu izrēķināt utt. Arī mans novadnieks **Alberts Sīpols** atceras, ka iegājis pastā un tur apkalpo mazs knauķis.” (Šī ir viena no tām vietām Petričeka grāmatā, kuŗā man gribas apstāties uz ilgāku pauzi – jo tieši šajā vietā un līdzvērtīgā situācijā Jurim noteikti bija darīšana arī ar maniem radiem Kaulakaniem, kuŗu tajā pusē ir kā biezs.)

„1944. gada 23. jūlijā devāmies prom no „Kūdupes”. Tam vajadzēja būt milzīgam pārdzīvojumam mātei, jo viņa vispār negribēja bēgt, viņas brālis jau bija kritis Volhovā...”

(Lasītāja zināšanai: visus citātus – šeit un turpmāk – esmu saīsinājusi un dažviet temai atbilstoši apvienojusi.)

Vēl un vēl – par bēgļu gaitām

Par tām daudz rakstīts arī *DK Latviešu Informācijas Biļetenā*. Tātad – joprojām lasītājiem un rakstītājiem tas ir neaizmirstams un svarīgs dzīves posms, – detaļās salīdzināms ar paša, vecāku vai likteņbiedru pārdzīvoto.

„Pa ceļam pie Dancigas netālu no stacijas vilciens stāvēja uz sliedēm. Nakts vidū sākās uzlidojums. Es biju

jaunākais – astoņus gadus vecs, un gulēju uz mūsu paunu čupas.

Visi bērni esot bļāvuši, bet mazais Jurītis gul, it kā nekas nenotiktu. Labu gabalu no Šļaupes, braucot caur kādu miestīņu, ieraudzījām pa ceļa malu ejam ģindeņus. Tā bija ziema – 1945. gada janvāris. Iet ģindeņi strīpainos tērpos, kājās koka tupeles, apvīstītas ar lupatām. ...viens paklūp, sargs iešauj viņam lodi galvā un ieģrūž blakusesošā grāvī. Tas skats no manām acīm nekad nepazudīs! Jau Latvijā es bieži sūdzējos par vēdersāpēm. Biju mazs, bet pietiekami liels, lai saprastu – ja sāp vēders, nekas nav jādara. Novembrī mani no Šļaupes aizveda uz klīniku Breslavas tuvumā. Izmeklēšana nozīmēja palikšanu uz nedēļu vai ilgāk. Atceros, ka tajā vakarā vai dienā, kad tēvs mani aizveda un gāja projām, bļāvu kā sivēns uz

Ziemeļkalifornijas (ZK) un Dienvidkalifornijas (DK) latviešu lacha vienību sacensību dalībnieki. No kreisās: J. Kalniņš (ZK), Grundmanis (DK), V. Zemītis (ZK), Juris Petričeks (ZK), Anšlavs Eglītis (DK), Pukinskis (DK), Ratnieks (ZK), nezināms (DK), Rupeikis (DK) un Olafi Stumbrs (DK)

kaušanu. Visbeidzot 1945. gada februāra beigās vai marta sākumā man plīsa aklā zarna. Sāpēja, ka nespēju pat pabļaut. Labi, ka bijām jau Vācijā. Mani izoperēja, bet briesmas vēl nebeidzās. Varēja iekaist vēderplēve. Trīs dienas pēc operācijas it nemaz nedrīkstēju kustēties. Taču viena no manām kā bērna īpašībām bija tā, ka, lai arī kā mani vakarā apsedza, no rīta vienmēr biju nospārdījies plīks. Tāpēc tēvs trīs diennaktis bija sēdējis pie gultas malas, uzmanīdams, lai es tikai nepakustētos. Varu iedomāties viņa pārdzīvojumus! Viņa tēvs bija miris plīsušas aklās zarnas dēļ...

*DP nometnēs svarīga bija sabiedriskā dzīve. Anšlavs Eglītis pats savus darbus nelasīja, bet piedalījās... Nometni Aivīzenbarakās likvidēja 1946. gadā, un mūs pārcēla uz blakus pilsētu – Veingartenu. Toreiz pa vidu pletās lauki un abas pilsētas savienoja tramvajs, ar kuŗu braucu uz skolu Rāvensburgā. Sākumā pamatskola darbojās tajā pašā barakā, kur mēs dzīvojām. Neatceros, kā 5. klases beigās skolotāji saprata, ka es zinu 6. klases vielu, bet mani pārcēla uz 7. klasi. Pabeidzu to un pamatskola bija pabeigta, lai arī nomācījos tikai četrus ar pus gadus! Ārpus skolas nodarbojos ar dažādām izklaidēm. Darbojos mazskautos, kurus vadīja **Juris Kļaviņš** – Otrā pasaules kara invalids, labs psihologs. Viņš mani iecēla par pirmnieku – grupiņas vadītāju. Tas man bija liels gods, un zinu, ka citi neizprata – „ko tad šamo?!”*

Nonākot amerikāņu skolās, Juŗa centība – ne tik aizdomīgi kā pie latviešiem – vairs netiek vērota caur palielināmo stiklu. Pat it kā apskaujami gludi Peričeks tiek pie mācību stipendijām, jo allaŗ ir gatavs pieteikties arī par vasaras strādnieku pat tur, kur citam savu darbaspēku piedāvāt neienāk prātā, – veiksmes cilpiņas sienas kopā cita pēc citas. Studiju laiks, pašā mērķtiecības un vecāku palīdzības un pārliecības dēļ, ir gana gluds. Turklāt – katram pelēkam mākonim zelta maliņa – nevarēdams atļauties dzīvot kopā ar citiem studentiem, Juris ceļu uz prestiŗo Stanfordas universitāti diendienā mēro no vecāku pajumtes. Automatiski atkrīt „tusiņi” cittautieŗu pulciņā un vilinoŗas iepazīŗšanās amerikāņu kompanijās, kuŗas, ļoti iespējams, mūsu tautietei no latvieŗiem spēji attālinātu. Pats liktenis Juri atved uz neizbēgamu satikŗanos ar mīļoto, mūŗa mīļoto meiteni Ritu. Tas notiek brāļa **Jāņa Petriŗeka** un **Rūtas Saulgozes** kāzu dienā 1960. gadā. **Rita Rozenberga** arī ir studente, viņa – mātes atraŗtnes mazās rocības dēļ – darbu ar studijām ķīmijas nozarē savieno visus augstskolas gadus. (Abi jaunieŗi aktīvi darbojas studentu korporācijās *Talavija* un *Daugaviete*.) Jau 1961. gada 26. augustā Rita un Juris skaistos kāzu tērpos, bet mazā apsveicēju pulciņā mij gredzenus.

Lai gan jaunieŗi sāk kopdzīvi gana jauni, grāmatas Autors daudzās vietās ieskicē, ka sapraŗšanās jau nerodas vienā mirklī. „*Kad iepazīŗināties ar Ritu, viņa smēķēja. Viņas pēdējā cigarete tika izsmēķēta mūsu laulības dienā maŗinā, braucot uz baznīcu. Es, protams, par to priedājos, bet tas nebija manā iespaidā – jau iepriekŗ sapratu, ka Rita nav bakstāms un bīdāms cilvēks. Viņa atzinās, ka pēc tam kādas piecas vai vairākus reizes esot kritusi atpakaļ grēkā. Vienīgās sabiedriskās attiecības ar amerikāņiem mums bija tad, kad Rita gāja uz sievu bridŗa klubu. Sabiedriskā dzīve mums vienmēr risinājās tikai latvieŗu vidū. Vienīgi Kalifornijā vēl ar daŗiem amerikāņiem gājām pārgājienos. Tolaik letiņi Amerikā jau bija iekārtojuŗies, un korporācijas sāka atzīmēt savas jubilejas ne tikai ar komerŗu un literāro vakaru, bet arī ar formālo balli frakās (sliktākajā gadījumā smokingā). Ielūgumos bija rakstīts, kur atrodas fraku īres veikals, un, kad es pirms balles tur iegāju, visi linkolnieŗi tur jau bija priekŗā! Atceros, ka arī pēc Čikāgas balles notika kopēja dziedāŗšana. Man gan ar dziedāŗšanu iet ŗvaki. Vienīgā dziesma, ko parasti mēģinu dziedāt, ir Latvijas himna. Rita ŗados gadījumos vienmēr pagāja kādu gabaliņu nostākus no manis.*”

(Aizsteŗdzoties notikumiem priekŗā – cik labi, ka ne visi dzied, jo Juŗa pedantiski precīzās aritmētikas prasmes lieliski noderēja trimdinieku Dziesmu svētku izdevumu tāmju sastādīŗšanā, pārbaudīŗšanā un rezumēŗšanā.)

Juŗa maizes darbs pats par sevi ir memuāru vērts, un tā grāmatas daļa noteikti vairākus interesēs vīrieŗus, kuŗiem sapraŗšana par jonosfairu, neitronu, jonu un elektronu dabu ir daudz saprotamāka nekā daiļā dzimuma pārstāvēm, ja nu vienīgi par mānekli noder nodaļas, kuŗās Autors uzsvēris vārdu – slepeni! (Kuŗa sieviete gan spēj pretoties kārdinājumam uzzināt noslēpumus, ja pat jāizlauŗas caur inŗenierijas un radaru apzīmējumu labirintiem, kuŗus, gods kam gods, Autors apraksta gana saprotami.) Īpaŗi jauka, saistībā ar tieŗo darbu, ir nodaļa par jaunā pāŗa dzīvi Aļaskā. Tieŗi tur Rita „izvērtās par labu pavāru un vēlāk 3x3 nometnēs pat vadīja virtuves ievirzi.” Aļaskas universitātes Ģeofizikas institūta telpās Petriŗeku pāris sarīko banketu trijiem desmitiem cilvēku.

„*Neviena amerikāņu sieva nekādā gadījumā ŗādu piedāvājumu neizteiktu. Rita uztaisīja cepeti ar sarkanu viduci, grūbu sautējumu (ko viņa arī vēlāk bieŗi vāŗija, kad rīkojām viesības mājās) un trīs Aleksandra kūkas. Tām bijām nopirkuŗi zemenes, bet tās sapelēja, tāpēc Rita uztaisīja ruma bumbiņas.*”

Tieŗi vasaras nometnes ir tās vietas, kuŗās grāmatas Autors satuvinās arī ar Dienvidkalifornijas tautieŗiem.

„Mani pārsteidz, ka latviešu nometņu rīkošanā vīrieši ir bijuši salīdzinoši neaktīvi – **Mičulis** bija, bet patiesībā **Nora** bija tā darītāja. **Ruperte**, vīrs aizmugurē. Arī nometnē Ņujorkas latviešu draudzes īpašumos Katskiļos pie šprīces bija tikai sievietes.”

Par Kalifornijas palmām un citiem dabas jaukiem?

Diemžēl Autors elpu aizraujošus krāsainus dabas skatus lasītāja acu priekšā neveido, viņa stāsta pavediens cieši sienas pie secīgiem paša un tuvāko līdzgaitnieku dzīves notikumiem. Mēģināšu Juŗa darbošanos ieskicēt vienā pagaŗākā citātā.

„Paloalto letiņiem bija skauti – Ziemeļkalifornijas vienība, kurā arī es iestājos. Letiņi nemaz tik dumji nebija – lai tiktu pie kādas palīdzības, mēs bijām daļa no lielākas Amerikas skautu organizācijas. Universitātē patiešām cītīgi mācījās, piedalījās Ziemeļkalifornijas jaunatnes pulciņā, kur biju kasieris. Starp bakalaura un maģistra studijām es tapu par Ziemeļkalifornijas latviešu evaņģēliskās luterāņu draudzes valdes locekli un sekretāru. Tas var šķist pārsteidzoši, jo es biju ļoti jauns un latviešu sabiedrībā Amerikā pēc amatiem bija īsta sacensība. Tas skaidrojums ar to, ka pirmajos gados latvieši Amerikā lielākoties strādāja fiziskus, savai izglītībai neatbilstošus darbus. Tāpēc nedēļas nogales latviešu sabiedrībā kalpoja pašcieņai. Kalifornijā septiņgais prāvests **Arnolds Ernstsons**, manuprāt, bija tik valdonīgs un bāzās laicīgās draudzes vadībā, ka cilvēki sāka atsalt, un draudzē trūka amatpersonas. Kad dabūju maģistra gradu un 23 gadu vecumā beidzot sapratu, ka ir laiks pārgriezt nabas saiti un doties pasaulē, tad pārtraucu šo darbu. Bet, kad mēs ar Ritu atgriezāmies Kalifornijā 1964. gadā, es drīz atkal nokļuvu draudzes valdē un atkal biju sekretārs. Vienreiz, būdams revīzijas komisijas sekretārs, lasīju ziņojumu par draudzes mantojumiem un tad es, šķiet, pat to pateicu. Man jau bija līdz kaklam, ka prāvests Ernstsons izturas tā, it kā tas būtu viņa personisks mantojums.

Mans tēvs bija Palīdzības fonda biedrs un aktīvi piesaistīja tam locekļus. Tante Klāra bija fonda locekle. Fonda dzinējspēks bija **Kārlis Hincenbergs** no Valmieras. Kad viņš apzinājās, ka arī viņam kaut kad būs jānoliek karote, viņš kā visperspektīvāko kandidātu priekšnieka amatam no valdes izvirzīja mani. Palīdzības fonds bija līdzīgs dzīvības apdrošināšanai (bet ne kā uzkrājošā dzīvības apdrošināšana, kur iemaksas uzkrājas un kapitāls pieaug) – katrā miršanas gadījumā katrs fonda loceklis maksāja 25 centus, 50 centus vai dolaru. Kad es tapu par priekšnieku, es izrēķināju, ka mēs jau esam pietiekoši uzkrājuši un fonds var pastāvēt

uz peļņas procentiem, kamēr fonds būs gatavs pašlikvidēties. Mūs Latviešu fondā ievilka **Ojārs** un **Māra Celles**. Latviešu fondā, protams, biju arī kasieris. Dažādos amatos tur darbojos apmēram astoņus gadus. Tajos laikos projektu pieteikšana un izvērtēšana bija daudz grūtāks darbs, jo nebija datoru.

Es neuzskatu par pareizu, ka par 3x3 nometnes idejas pamatlicēju un idejas māti uzskata **Līgu Ruperti**. 3x3 aizsākumi meklējami latviešu fonda gadskārtējā sapulcē, ko parasti sauca NNN – „Nedēļas nogale nākotnei”. Vienu gadu tā ilga veselu nedēļu. Radās ideja, ka 3x3 vajag rīkot arī Kalifornijā. Kalifornija vasarā izkalst, Dienvidkalifornija vēl trakāk izkalst, tāpēc atrada vietu Ziemeļkalifornijā.”

Mīļi, bet ne pārsaldināti vārdi par Ritu (Saulīti)...

Ļoti žēl, ka Juŗa dzīvesbiedre nepieredzēja šīs grāmatas iznākšanu. Bet viņa lielā mērā noteikti ir šīs grāmatas tapšanai piederīga. Jo vēlme pēc piedzīvotā rakstiskas iemūžināšanas ir inteliģentu cilvēku dabiska tieksme. Par Ritas viesošanos Latvijā 1973. gadā Juris raksta:

„Rita no Latvijas Amerikā atgriezās kā cits cilvēks, ar citu dzīves jēgu. Rita bija latviete līdz katram matu galiņam, un visa mūsu sabiedriskā dzīve bija starp latviešiem, Ritas dziesmu krājums bija neizsmelams, tomēr pēc brauciena viņas latvietība guva dziļāku jēgu. Kad Rita beidzot 1973. gadā apsēdās pie tēva kapa, viņai sāka līt asaras kā no slūžām. To viņa negaidīja. Ritas iespaidi Latvijā bijuši tik spēcīgi ... Viņai radās sūtības apziņa – mums jāpaliek par latviešiem, mums ir uzdevums. Mums ar Ritu arī nauda netecēja pa krānu, bet mums pietika, lai ziedotu.”

Autora stāstījuma maniere allaž ir viens no galvenajiem āķiem, ar kuŗu noturēt lasītāja interesi. (Protams, pateicība pienākas dzīvesstāsta pierakstītājam **Ievai Gundarei**. Tieši viņa esot ieteikusi to apkopot grāmatā.) Juŗa Petričeka stāstījums ir kā vienmērīgs kamanu skrējiens labi zināmā ceļā, – lasītājs var priecāties par skaidro domu un reizē arī par zirgu pakavu gaisā pamestajām sniega kripatām – asprātīgajiem paša un līdzcilvēku portretējumiem. Par sevi un darbu viņš stāsta:

„Stanfordā vienā laikā parasti nemācījās vairāk kā divi, trīs latvieši. Kad studēju pēdējo gadu, atnāca kāds skuķītis, kuŗš man iepatikās, – **Baiba Studente** no Ņudžersijas. Bet mūsu romāns neturpinājās ilgāk par vienu semestri. Arī brāļi **Trapāni** studēja Stanfordā. Manā laikā pēc bakalaura grada iegūšanas uz Stanfordu atnāca **Gundars Ķēniņš-Kings** – tāds pats uzpūsts pāvs kā **Brunis Rubess**.

Darbs ar radaru ir savā ziņā paradokšāls. No vienas

pusēs, lai labi darbinātu radaru, jābūt zināmam daudzumam smadzeņu jeb jābūt salīdzinoši gudram, jāsaprot gan radaru būtība, gan dažādas tehniskās nianšes. No otras puses, ja cilvēks tāds ir, tad tas ir ārkārtīgi garlaicīgs darbs. Tomēr šādam darbam jēgu var saredzēt. **Juris Krišjansons** bija gudrs, bet tēvs viņu brutāli virzīja uz izglītošanos. Nostāsts vēsta, ka viņš esot aizgājis pie sava tēva, uzlicis papīru uz galda un teicis: „Tagad tu esi apmierināts? Man ir doktora grads!” Sekojis paziņojums par došanos projām. Gadu vai vairāk viņš pavadīja, abraukājot pasauli ar kravas kuģiem. Pēc tam izmācījās par slēpošanas instruktoru.”

Autors biežajā grāmatā (568 lpp.) nekur nekārto rēķinus ar ļaudīm, kā to nereti pie lieliskās izdevības mēdz darīt memuāru rakstītāji. Grāmatā ir bagātīgs foto un dokumentu klāsts, kas raksturo gan Pededzes pusi un tās vēsturi, gan Petričeku tuvākus un tālākus radus, gan Autora sabiedrisko darbību trimdā. Lasāmi skaisti lietišķi apliecinājumi par pirmajām viesošanās reizēs Latvijā, vēl lielvalsts PSRS sastāvā.

Neuzskaitīšu mūsu kultūras un mākslas darbiniekus, kuŗus laipnie Petričeki uzņēma savās mājās ASV, un

kuŗus viņiem pēc gadiem lemts sastapt Latvijā. Toties man ir vēlme emocionāli „aizturēt elpu” pie Ritas fotografijas Brīvības pieminekļa pakājē. Tam ir komentārs:

„Agrā pēcpusdienā Latvijas Tautas fronte rīkoja mītiņu Doma laukumā. Arī tas bija pilns, bet ne pārpildīts. Visi kopā dziedājām „Daugav’ abas malas” un „Dievs, svētī Latviju!”. Tad gājām pie Brīvības pieminekļa, nolikām ziedus un aizdedzinājām svečītes. Ziedu bija daudz. Ļoti daudz. Un tie bija sakārtoti gan sarkanbaltsarkanās krāsās, gan auseklīšos, gan arī dažādos citos simbolos. Goda sardze bija tērpusies jaunajās zemessargu formās. Bija skaisti, labi un silti, kaut arī mākoņi nemaz nebija pašķīrušies un ielas visu dienu palika slapjas.”

Tieši šis Ritas atmiņu pieraksts ar lielu sirsnību liek pieminēt cilvēku – vārdā zināmu tikai retajam. Tā bija ļoti vienkāršā Latgales puses sieviete – **Marija Vaišļa**, viņa gadiem ilgi jebkuŗos laika apstākļos (bez jebkāda samaksas) sakopa ziedus ap Brīvības pieminekli, veidojot neatkārtojamus rakstus. (Marija rūpējās par pieminekļa pakājē nolikto nošauto filmu operātoru **Andra Slapiņa** un **Gvido Zvaigznes** fotografijām. Viņa no slapjā sniega centās pasargāt arī „Liktenstāstu” izdotās dzejoļu grāmatiņas, kuŗas pie fotografijām bija nolīcis kāds no trimdas tautiešiem!... Juŗa grāmatu lasot, iedomājos – tas varēja būt cilvēks vai cilvēki, garā radnieciski Petričekiem...) Grāmatas beigu daļā lasāmi vairāki saturīgi periodikas materiāli par Petričeku atgriešanos dzimtenē pavisam, par viņu abu patieso labdarību.

Apzināti nepieminu Juŗa grāmatā publicētās tēva **Jevgeņija** (bijis arīdzan Pededzes pagasta valdes priekšsēdis) atmiņu burtnīcas, kuŗās ir ne tikai liels faktu daudzums par paša pieredzētā, bet arī – atziņas, kuŗās viņš droši varētu spēkoties ar šodienas vēstures doktoriem. Par šo materiālu būtu rakstāms vēl viens apskats. Vēsturniekiem maizi nost neņemšu!

P. S. Grāmata ir autorizdevums un grāmatveikalu plauktos neparādījās. Juris Petričeks savu gara bērnu ar prieku dāvina. Un tā vēl nav bijis, ka cilvēks, kuŗš kādu grāmatu no sirds iekārojis, pie tās agrāk vai vēlāk netiktu. Īpaši mūsdienu tehnoloģiju laikmetā. Lielos vilcienos par Petričekiem esmu pastāstījusi. Mans galvenais mērķis bija plašāks un kā allaž – rosināt ikvienu rakstītprātēju aprakstīt dzīvē pieredzēto, neatkarīgi no tā, vai iznāks tikpat saturā un izskatā bagāta grāmata kā **Jurim Petričekam**. Rakstīja arī viņa tēvs, par publicēšanos īsti nedomājot. Dēls darīto iemūžināja. Visam savs laiks.

Anita Mellepe

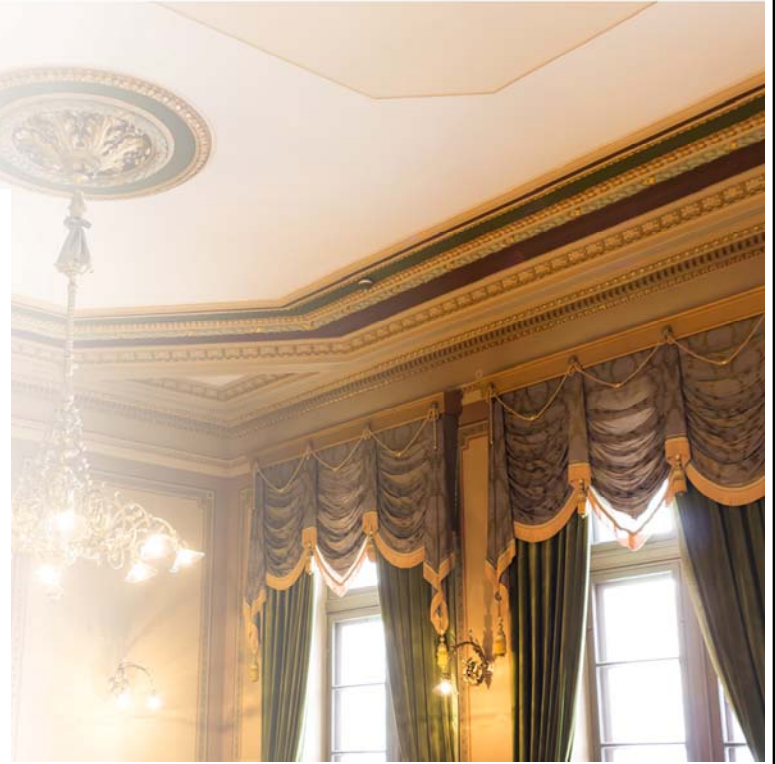
Ceļojums uz operu Hamlets

Piedāvājam iegādāties labvēļa karti uz Jāņa Kalniņa operas *Hamlets* pirmizrādi 2022. gada janvārī. Kartes īpašnieks varēs piedalīties daudzos īpašos sarīkojumos Latvijas Nacionālajā operā. Iegādājoties operas *Hamlets* labvēļa karti 1000 US\$ vērtībā:

- saņemsit divas biļetes uz operas *Hamlets* pirmizrādi, kas īpaši rezervētas atbalstītājiem;
- saņemsit divus ielūgumus uz svinīgo pieņemšanu pēc Pirmizrādes;
- saņemsit divus ielūgumus uz īpašu sarīkojumu *Sarunas pirms pirmizrādes*;
- Jūsu vārds tiks minēts izrādes programmiņās;
- Jūsu vārds tiks minēts LNOĢ tīmekļa vietnē.

Maksājumu var veikt, sūtot čeku uz *Latvian National Opera Guild, Inc. c/o Maris Lapins, 29 East Gate, Manhasset, NY, 11030-3423*

vai maksāt ar kredītkarti www.lnogasv.org/donate/

Būsi vai nebūsi *Hamleta* pirmizrādē? Tāds ir jautājums...

Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri.

Biedrība varētu uz ALAs kongresiem sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru.

Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

Lūgums un atgādinājums Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedriem samaksāt biedru naudu par 2021. gadu!

Latviešu valodu tīmeklī var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, sk.: <https://elaipa.lv/Home/A1>

Mūsu mīluļi, draugi, sargi, sarunu biedri, ģimenes locekļi

Ivara Mičuļa un Lauras Rokpeldes mīlule Sofija jau ir pusotru gadu veca un ar Minku izveidojušās gluži draudzīgas attiecības

Jāņa Legzdiņa un Karenas Rorbachas minči vēro, kā tiek rotāta Ziemsvētku eglīte

Lisas Edmondsones aprūpē ir vairāki bezpajumtes truši. Trušu māte, vārdā Lala, atrasta izmesta uz ielas pēc Lieldienām 2012. gadā. Viņa palika viena, kad viņas draugs, Jaunzēlandes baltais trusis, deviņu gadu vecumā saslima. Tagad viņas draugu aizstāj brūnais rotaļu lācītis.

Lisa Edmondsone ar dzīvniekiem sarunājas diplomatiski. Agri no rīta ārā izliktā riekstu bļodiņa jau tukša. Skaists vāverēns, pieradis pie cilvēkiem, atkal klāt pie stikla durvīm, pazemīgi nostājas uz pakājkājām, ķepiņas salicis uz krūtīm, skatās acīs. Ņemt valrieksta gabaliņus no pirkstiem neuzdrošinās, bet no sauļas labprāt!

JOCIŅI

Spriežot pēc anekdotu daudzuma, tik jautru pandēmiju pasaule vēl nekad nav piedzīvojusi.

Šogad filma „Viens pats mājās” nav jāskatās. Mēs visi būsīm mājās.

Nu gan pienācis briesmīgs laiks! Visu laiku jāmazgā rokas, pašiem mājās jāgatavo ēdiens un jāpalīdz bērniem atrisināt skolas uzdevumus! Vai tā vēl nonāksim līdz grāmatu lasīšanai?

Tētīm dzimumdienā sadāvināja daudz naudas. Rīt iesim pirkt māmiņai jaunas kurpes.

„Viktor, tu jau veselu pusstundu turi tālruņa klausuli pie auss un klusē.”

„Kuš! Es ar sievu runāju. Nu... viņa runā ar mani.”

Māte jautā skolotājai: „Ko sakāt pat manu dēlu?”

„Jauks un labi audzināts puisis. Tikai laikam domāja, ka esmu ārste. Kad piegāju viņam tuvāk, viņš man parādīja mēli.”

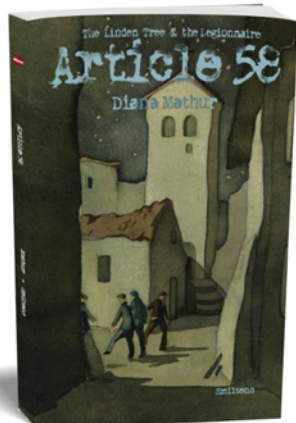
Slavena aktrise atsakās no savas ilggadējās šuvējas.

„Kas noticis? Brīnās šuvējā. Jūs taču trīsdesmit gadu bijāt ar mani apmierināta.”

„Jā, bet tagad man derētu šuvēja, kas mani tik ilgi nepazīst.”

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a *gift* to you
on *Midsummer*,

Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com

Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com

Latvieši Amerikā

www.latviesiamerika.com

www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu
informāciju latviešiem visā pasaulē ar
mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas
sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus
Latvijas. Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com

Rīgas latviešu biedrības

Valodas attīstības kopas vietne tīmeklī:

<http://LVAK.wordpress.com/>

www.enciklpedija.lv

350 autoru 700 šķirkļu – fizika, literatūra,
mūzika, vēsture, māksla utt.

Gribi būt stiprs un vesels? Ēd ķiplokus!

Zinātniskie pētījumi liecina, ka ķiploki ir viens no efektīvākajiem līdzekļiem sirds un asinsvadu slimību, vēža, kā arī baktēriālo un sēnīšu infekciju profilaksei.

Bioķīmiķa un farmakologa Stīvena Fuldera grāmata „Ķiploki veselībai”, kas sarakstīta kopā ar Džonu Blekvudu, ir šī pasaulē brīnišķīgā dabas dziedniecības līdzekļa ceļvedis.

Lasot grāmatu, var uzzināt:

* kā pareizi lietot ķiplokus, lai gūtu lielāku ārstniecisko efektu;

* jaunāko pētījumu rezultātus par ķiploku iedarbību uz cilvēka organismu;

* ķiploku produktu zinātnisku novērtējumu;

* ķiploku lietošanas vēsturi.

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577
mleikarts@gmail.com
BRE licence: 01706309

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com

Ieraksti savu vārdu Latvijas bruģakmenī!

Ikvienam ir iespēja Likteņdārzā iekalt Latvijas laukakmenī savu, tuvinieku vai draugu vārdus. Latvijas laukakmeņu bruģis tiek ieklāts Likteņdārza draugu alejā, kas ved uz dārza centrālo daļu – amfiteātri pie Daugavas. Alejas izveidei nepieciešami 113 000 bruģakmeņu. Likteņdārza bruģakmens kļūvis par īpašu dāvanu dzimtām un draugiem, radiem, paziņām jubilejā vai citos nozīmīgos gadījumos. Bruģakmeni var reģistrēt ar savu, tuvinieka vai drauga vārdu, ziedojot €15. Bruģakmeni iespējams pasūtīt www.draugiem.lv, vietnē www.likteendarzs.lv un ziedojot „Kokneses fonda” norēķinu kontā. Likteņdārzā turpinās daudzfunkcionālās sabiedriskās ēkas un Lielā ziedu kalna celtniecība. Nozīmīgs jaunums būs digitālā ekspozīcija „Liktens gāte”, kas stāstīs par Latvijas cilvēku likteņiem 20. gadsimtā. Kokneses fonds

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija

Reemigrācijas koordinātori

Kurzemē: Kristīne Smilga,
e-pasts: kurzeme@paps.lv, tālr. 20478252;
Zemgalē: Edgars Jānis Paulovičs,
e-pasts: zemgale@paps.lv, tālr. 63028085;
Rīgā: Ramona Liepiņa-Krauža,
e-pasts: riga@paps.lv; tālr. 26614179;
Vidzemē: Ija Groza,
e-pasts: vidzeme@paps.lv, tālr. 29287585;
Latgalē: Astrīda Leščinska,
e-pasts: latgale@paps.lv, tālr. 65423801

www.varam.gov.lv
www.vietagimenei.lv/remigracija

Vairāk informācijas:
<http://www.paps.lv>,

kur atrodama arī
reemigrācijas koordinātoru
kontakttinformācija:
<https://www.paps.lv/sazinai/>

Aicinājums atgriezties Latvijā!

Tīmeklī izveidots darba un informācijas portāls YourMove.lv tiem, kuri vēlas atgriezties Latvijā. Mūsu vietne tīmeklī: YourMove.lv / Par mums
Facebook lapa: facebook.com/YourMoveLV
YourMove.lv izveidotājs un vadītājs Jānis Kreilis
e-pasts: janis@yourmove.lv
tālrunis: (+371 25 939 939)

Tautasdziesmu animācijas filmas

Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozare piedāvā tautasdziesmu animācijas filmiņas, piemēram, latviešu bērnu iemīlotās „Kur tu teci, gailīti manu” un „Aiz kalniņa dūmi kūp”, kā arī dažas citas.

Tās atrodamas ALAs *Youtube* kontā:
https://www.youtube.com/channel/UC-q7Ku_N4SKhsVs9YUgxHOg/videos

Sandiego latviešu ev. lut. draudze*Ascension Lutheran Church*

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Dievkalpojums vada diakone

Guna Reina

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: *Antra Priede Berger*Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.comFacebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.comFacebook: www.facebook.com/sandiegolatvian**Būt veseram un baudīt dzīvi
palīdzēs ALPF MEDICARE
PAPILDAPDROŠINĀJUMS!**Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un Bdaļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu,
ja esat vecumgrupā 65+.Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad
Deductible un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.*ALPF Medicare* papildapdrošinājums palīdz segt
izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes
pakalpojumus.Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties
atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:www.LRFA.org/medicare*ALPF Medicare* papildapdrošinājuma programmai
var pievienoties jebkurā laikā.Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav
atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org**LAIMĪGU UN VESELĪGU
JAUNO GADU!**SVEIKS UN
VESELS!

LRFA.ORG

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

215.635.4137, INFO@LRFA.ORG

Draudzes Lapa

2021. gada janvāris / februāris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

janvārī un februārī	Dievkalpojumi nenotiks – dalīsimies ar informāciju e-pastā par virtuālajiem dievkalpojumiem; atrodami YouTube.com :	
	6. janvārī	Zvaigznes dienas dievkalpojums
	24. janvārī	Dievkalpojums
	7. februārī	Dievkalpojums
	21. februārī	Gavēņa laika pirmās svētdienas dievkalpojums

Pateicamies par ziedojumiem un atgādinām nokārtot draudzes nodevu par 2020. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com

Jūgsim sapņu zirgus droši
Izrakstītās kamanās;
Brauksim domās cits pie cita
Ziemassvētku vakarā.

Teodora Liliēšņa zīmējums

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis pirms adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugseksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20___ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20___ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20___ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20___ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA**
Un nosūtīt: **DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura